

РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С.НА ХР. П.

при участието на секретаря Н.П. М.
като разгледа докладваното от С.НА ХР. П. Гражданско дело № 20211110137074 по описа за 2021 година

Предявен е от ищеца срещу ответника иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 367 ТЗ, вр. чл. 1, § 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 1842 лева, представляваща дължимо възнаграждение (навло) за извършен международен превоз на стоки по направление по заявка-договор за международен транспорт № от 17.12.2020г., за което е издадена фактура № 8000021011/07.01.2021г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 25.06.2021г. до окончателното изплащане, както и иск с правно основание чл.309а, ал.1 ТЗ за сумата в размер на 150,00 лева, представляваща сторени разноси за извънсъдебно събиране на вземането.

Ищецът твърди, че въз основа на подадена от ответното дружество заявка - договор за международен транспорт № от 17.12.2020г., приел извършването на международен превоз на стоки от, с място на товарене Ищецът приел заявката и от своя страна възложил извършването на транспорта на подизпълнител В процесната заявка били указани видът и тонажът на товара – дросели за лампи, 8,500 кг. Посочва, че товарът е доставен на 07.01.2021г., приет от получателя, като в CMR – товарителницата е записана забележка за наличие на 123 бр. повредени MINI 150 STS и лошо обезопасяване за транспортиране. Твърди, че на 08.01.2021г. ответникът ... му изпратил претенция за констатирана нарушена опаковка и повредена стока по процесния транспорт, в която е посочено, че е установено счупването на 123 бр. артикула HIS/MHI 150W/230V/50Hz на единична цена 6,85 евро, поради което е

начислена неустойка в размер на стойността на неизползваемата стока – 842,55 евро. Поддържа, че от страна на ответното дружество не са доказани негодността на твърдяната за увредена стока и размерът на увреждането, причината за настъпилата щета, както и основаниято за ангажиране отговорността на ищеца. Ищецът заявява, че са направени отказ от претенцията и възражение по смисъла на чл.17, пар.4 от Конвенцията за неподходяща опаковка на стоката/бруто теглото на стоката е прекомерно за този вид опаковка/ и неподходящо за натоварване на същата, както и неправилното □ укрепване. Счита, че е налице основание за освобождаване от отговорност на превозвача, респективно неговия подизпълнител, доколкото стоката е опакована, натоварена, подредена и укрепена от изпращача /на осн. чл.17, пар.4, б. „б“ и „в“ от Конвенцията/. Моли съда да осъди ответника да му заплати уговореното между страните навло в размер на 1842 лева с ДДС, за което е издадена фактура № 8000021011/07.01.2021г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба – 25.06.2021г. до окончателното плащане, както и сума в размер на 150 лева, представляваща направени извънсъдебно разходи за събиране на вземането. Претендира и сторените разноси в настоящото производство.

Ответникът ... е депозирал отговор в законоустановения срок по чл.131, ал.1 ГПК, в който оспорва иска по основание и размер. Не оспорва наличието на сключен договор – заявка за международен транспорт, че е възложил на ищеца осъществяване на превоз на стоки от до, при условията посочени в заявката, че стоката е опакована, натоварена, подредена и укрепена от изпращача на адреса на товарене на 23.12.2020г., че товарът е доставен на 07.01.2021г., приет от получателя, както и наличието на забележка в товарителницата за 123 бр. повредени MINI 150 STS и лошо обезопасяване на товара за транспортиране. Твърди, че на 07.01.2021г. - датата на доставяне на стоката на адреса на разтоварване, стоката е доставена с различна от натоварената от изпращача композиция от влекач и ремарке – с рег. № ... и ... /вписани в CMR-товарителницата/, поради което счита, че същата е претоварвана и/или върху палетите е поставяна друга стока. Допълва, че с платежно нареждане от 13.07.2021г. е заплатил на ищеца част от процесната сума – 194,12 лева, представляваща разликата между претендираното навло от 1842 лева и насрещната претенция за обезщетение частична повреда при превоза в размер на 1647,88 лева. Заявява, че ищецът, по време на приемане на стоката, не е мотивирал възражения в товарителницата относно видимото състояние на стоката и опаковката. Прави възражение за прихващане на сума в размер на 1647,88 лева, представляваща дължимо от страна на ищеца обезщетение за частична повреда на превозвания товар и неплатеното навло по фактура № 8000021011/07.01.2021г. Предвид изложеното счита, че исковата претенция следва да бъде отхвърлена изцяло, а именно: в частта за сумата 194, 12 лева, поради плащане, а

за сумата 1647,88 лева, чрез прихващане.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните, и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Договорът за превоз е неформален и консенсуален. Основните му параметри – страни, дата, място на товарене и разтоварване, вид и тегло на превозната стока, могат да се установяват с всички допустими от процесуалния закон доказателствени средства.

В тежест на ищеца е да установи по делото пълно и главно, наличието на облигационни правоотношения между страните, породени от индивидуализирания договор за превоз, при посочените параметри, както и срочно и качествено изпълнение на задълженията му, произтичащи от процесния договор и възникнало задължение за заплащане на сума в размер на процесната.

В тежест на ответното дружество е да докаже плащане на уговореното възнаграждение за процесния превоз.

Безспорно от доказателствената съвкупност по делото се установява, че между страните са възникнали договорни отношения по договор за международен автомобилен превоз на стоки, тъй като мястото на приемане на стоката за превоз и предвиденото място за доставянето ѝ се намират в две различни държави. Правоотношенията между страните попадат в приложното поле на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, който нормативен акт е част от вътрешното право.

От текстовете на чл. 4 и чл. 9 от Конвенцията може да се направи изводът, че договорът за международен автомобилен превоз е неформален, реален договор, като товарителницата не е изискване за неговата действителност, а само форма, улесняваща доказването и внасяща яснота в отношенията между страните. Между страните по делото не е спорно наличието на валидно облигационно отношение по сключен договор за превоз, като същото се установява включително от представена заявка-договор за международен транспорт № от 17.12.2020г. /лист 11/. От посоченото писмено доказателство се извеждат основните елементи на договора за превоз - изпращач, получател на стоката – L, дата на товарене – 23.12.2020г., място на доставка на стоката –, срок на доставка – 12.01.2021г., адрес на товарене – гр., описание на превозваната стока – дросели за лампи – 8500 кг.; 7 EUP; В допълнение се установява, че страните са уговорили възнаграждение за извършване на превоза в размер на 1535 лева без ДДС, платимо по банков път – 60 дни след представяне на оригинална фактура CMR, за което ищецът е издал фактура №

811121011/07.01.2021г., с падеж 08.03.2021г. В допълнение се установява, че съгласно т.13 от заявката – договор, плащането се извършва след представяне на оригинална фактура и оригинално CMR с подпис и печат на получателя, получени в срок 2 дни от датата на разтоварване.

По делото не е спорно между страните и се установява от приетата транспортна заявка № 50201004196/18.12.2020г., че ищецът е превзложил извършването на процесния превоз на ... по релация и параметри на превоза, както следва: дата на товарене: 23.12.2020г.; 11:00 часа; адрес на товарене -, ..., ...; гр.,; товар - безопасен, 120x80 см; 7 палета; тегло – 8500 кг.; товарни метри – 2,8м.; реф. номер на товара адрес на разтоварване:, дата на разтоварване: 07.01.2021г., 15:00 часа, ; товар - безопасен, 120x80 см; 7 палета; тегло – 8500 кг.; товарни метри – 2,8м.; реф. номер на товара Р; Цена: 1300 лева; Плащане: 45 дни след получаване на оригинална фактура и 2 бр. чисто и надлежно заверени от получателя CMR, без забележки и всички съпровождащи пратката документи.

От представената и приета като писмено доказателство по делото международна товарителница CMR, издадена по чл. 4, във вр. с чл. 9, т. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), се установява, че изпращач на стоката, опакована в 7 палета, с бруто тегло 8523,80 кг. е ответното дружество:, а превозвач:, като същата е натоварена на 23.12.2020г. на влекач с ремарке с рег. № ... и съответно, По делото не е спорно между страните и се установява също, че товарът е доставен на получателя – „.....” на разтоварен пункт в на дата 07.01.2021г., място: 27-400 ..., с влекач с ремарке с рег.№ и съответно рег. №, В графа 8 от превозния документ липсват отбелязвания за възражения и бележки, направени от страна на превозвача при приемане на колетите. В товарителницата, освен това, в графа 16 е посочено от получателя на стоката, че са констатирани повредени 123 бр. MINI 150 STS, както и че товарът е лошо обезопасен за транспортиране, като е извършена проверка пред шофьора.

От представен по делото и неоспорен Протокол за несъответствие в доставка от 07.01.2021г., издаден от получателя на товара – „.....” се извежда, че от общо количество MHI/HSI 150 STS - 1000 бр., фактически доставени са 877 бр., съответно е отразено несъответствие в размер на 123 бр., които са повредени, при посочена забележка – стоката е зле укрепена за транспортиране. В резултат на това на 18.02.2021г. ответното дружество е изпратило на купувача и получател на товара кредитно известие № 0000012580/17.02.2021г. към фактура № 0000012437/09.12.2020г. за сумата 842,55 евро, с посочено основание „промяна в количеството” фактурирани дросели от вида 905531518344117 MHI/HSI 150 W/230V/50 Hz-PERF.

Видно от електронна кореспонденция между страните по делото, на 08.01.2021г. ответникът е изпратил до ищеца, на който е възложил извършването на превоза, претенция относно международен транспорт /лист 21/, с която е информирал, че начислява неустойка за констатираната повредена стока при доставката в размер на 842,55 евро.

Не се спори още, че ответникът е извършил частично плащане на възнаграждението по процесната транспортна заявка № от 17.12.2020г. с платежно нареждане от 13.07.2021г. в размер на 194,12 лева. Следователно в тежест на ответника поначало е възникнало и останало като дължимо задължение за плащане на остатъка от общата сума от 1647,88 лева.

Доказване на иска по основание налага разглеждане на наведеното възражение за прихващане по чл. 17, ал. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки.

Съгласно чл. 17, т. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) превозвачът е отговорен за цялостната или частична липса или повреда на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до този на доставянето ѝ, както и за забавата при доставянето ѝ.

В настоящият случай ищецът в отношенията си с ответника - товародател действа като превозвач, който от своя страна превъзлага извършването на превоза на трето за спора лице - ..., за което по делото не е спорно, че реално е осъществило превоза. В нормата на чл.374, ал.1 ТЗ е регламентирано, че ако превозвачът извърши превоза изцяло или отчасти с участието на други превозвачи, той отговаря за действията им до предаването на товара. В ал.2 от същата разпоредба - Всеки следващ превозвач встъпва в договора и трябва да упражни правата на предходните превозвачи, които са посочени в договора за превоз, като всички превозвачи отговарят солидарно. Следователно ищецът, на който е възложен процесния превоз със заявка-договор за международен транспорт реф. № Р7.12.2020г., носи отговорност за качественото изпълнение на превоза, съгласно постигнатите с товародателя договорености.

По делото от страна на ищеца е релевирано възражение по смисъла на чл.17 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/ за неподходяща опаковка на стоката, при твърдения, че бруто теглото на стоката е прекомерно за този вид опаковка, както и неподходящо натоварване и неправилно укрепване във връзка с възложения превоз.

Съгласно разпоредбата на чл. 17, т.1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/, превозвачът е отговорен за цялостната или частичната липса или повреда на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до този на доставянето ѝ, както и за забавата при доставянето ѝ.

В нормата на чл.17 т.4 б. „б“ и б. „в“ от същата Конвенция е предвидено, че превозвачът се освобождава от отговорност, само ако вредата е настъпила вследствие липса или дефект на опаковката при стоки, които поради самото си естество са изложени на разваляне или повреда, когато не са опаковани или са лошо опаковани, както и в хипотеза на пакетиране, натоварване, подреждане или разтоварване на стоката от изпращача или получателя или от лица, действащи за сметка на изпращача или получателя. Следва да се посочи, че правните норми на Конвенция CMR, регламентиращи отговорността на превозвача при цялостна или частична липса или повреда на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до този на доставянето ѝ, както и за забавата при доставянето ѝ, основанията за освобождаване на превозвача от отговорност и доказателствената тежест, са императивни – виж чл. 41, т. 1 /в този смисъл и Решение № 48 от 12.06.2017 г. на ВКС по т. дело № 408/2015 г., II т. о., ТК/.

При съвкупния анализ на събрания доказателствен материал, съдът намира, че по делото не се установява наличие на изключение от отговорността на превозвача по смисъла на чл. 17 параграф 4 от Конвенцията.

За изясняване на спорните обстоятелства по делото са събрани гласни доказателства, чрез разпит на свидетелите и В показанията си свидетелят, работещ на длъжност „...“ при дружество ... /осъществило фактически превоза/ посочва, че не е присъствал на натоварването на стоката, а когато е взел ремаркетото в гр. ..., тя вече е била в превозното средство. Допълва, че при пристигането си в на разтоварен адрес и отваряне на ремаркетото, за да бъде предадена стоката на получателя, едното пале било с разкъсан кашон, а дроселите - изпаднали от него. Поддържа, че опаковането и натоварването се извършват от изпращача, в която част показанията му кореспондират с казаното от свидетеля ... /свидетел на ответника/. Пояснява, че негово задължение е да следи и казва как да се подрежда товара, доколкото се касае за групажен товар, като в противовес с последното си изявление твърди, че в случая не е присъствал на натоварването и не е осъществил контрол.

Съгласно разпоредбата на чл.8 от приложимата Конвенция, превозвачът има задължение при приемането на стоката да провери видимото ѝ състояние и опаковката. В случай, че превозвачът не разполага с необходимите средства за проверка, той следва да впише в товарителницата възражения, които трябва да бъдат мотивирани. Той трябва да мотивира също така всички възражения, които прави по повод видимото състояние на стоката и нейната опаковка. Ето защо, ако шофьорът е имал каквито и да било възражения или съмнения относно начина на товарене на стоката, респективно опаковането, е следвало да ги изложи в ЧМР товарителницата за извършения превоз. Такива липсват, обстоятелство, което не е спорно между страните, поради което, на

основание презумпцията в чл.9 пар.2 от ЧМР Конвенцията, при невписване на мотивирани възражения от превозвача се приема, че стоката и опаковката ѝ са били в добро състояние по време на приемането ѝ за превоз от превозвача и че същият /съгласно чл.10 от Конвенцията/ отговаря за недостатък на опаковката на стоката за превоз.

Нещо повече, по делото не се установява въведеното от страна на ищеца възражение за неподходяща опаковка. Този извод следва от анализа на показанията на свидетеля При разпита си свидетелят М. изяснява начина на работа с полското дружество – получател на процесния товар. Същият посочва, че предвид спецификата на изделието за конкретния клиент, опаковането на готовата продукция се извършва в термосвиваемо фолио. Допълва, че по този начин се групират дроселите на по три броя, след което се подреждат в палета. Уточнява, че опаковането по този начин е изпитано във времето и пригодно за съответната стока. Свидетелства, че подредбата на товара се извършва от шофьора на превозното средство, като служители на ответника /изпращач/ осигуряват физическата помощ и техника за натоварването на стоката. При преценката си по реда на чл.172 ГПК, съдът кредитира показанията на свидетеля М., доколкото същите са логични, последователни, изясняващи в детайли механизма на работа на ответното дружество, в т.ч. спецификите и изискванията при изпращане на стока на полското дружество „.....”, получател на процесния товар.

Горните изводи не се разколебават от заключението на аварийен комисар от „.....”, доколкото такъв е ангажиран от страна на ищеца едва в хода на производството по на настоящото дело, като същото се базира единствено на снимков материал на увредения товар. За пълнота следва да се посочи, че от една страна изводите за недостатъчно надеждна опаковка не са подкрепени от анализирания доказателствен материал, на който съдът даде вяра. За дефект в опаковката на превозваните стоки би могло да съди и от идентични по вид повреди при други доставки, което е отречено от показания на св. М.. От друга страна, в частта относно изводите за недостатъчно укрепване на товара в ремаркетото, следва да се съобрази неоспореното от превозвача обстоятелство, че стоката е претоварена в товарна композиция – влекач с ремарке /с рег.№ и рег. №/, съответно доставена на получателя „.....“, различна от товарната композиция, на която е извършено натоварване и укрепване на процесните 7 броя палети на 23.12.2020г., в гр. от изпращача /рег. № ... и рег. №/. Последното намира подкрепа и в показанията на свидетеля Димитров, който заявява, че е започнал превоза от гр. Видин, т.е. след извършеното претоварване, за което не се твърди и не се установява да е извършено от изпращача. Следователно не би могло да се приеме, че недостатъчното обезопасяване, укрепване и подреждане за транспортиране се дължи на неправилните действия на служители на изпращача, доколкото по делото еднозначно се установява, че вредите са констатирани на разтоварен адрес в, т.е. след извършеното

претоварване на палетата. В този смисъл ирелевантни са твърденията на ищеца, че в договора между страните не съществува забрана за претоварване на стоката, както и че е било необходимо стоката да престои в склад на превозвача, поради коледните и новогодишни празници. Ето защо доколкото не се установява наличие на изключение от отговорността по смисъла на чл. 17 параграф 4 от Конвенцията, което обстоятелство е в тежест на ищеца по делото, същият се явява отговорно лице, в качеството си на превозвач, за пълната или частична повреда на товара.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от Конвенция CMR, когато съгласно разпоредбите на тази конвенция превозвачът дължи обезщетение за цялостна или частична липса, това обезщетение се изчислява според стойността на стоката на мястото и по времето, когато е била приета за превоз.

От приета по делото електронна кореспонденция между ответника и дружеството получател „.....“ , в т.ч. Потвърждение за издаване на карта за предаване на отпадъци в системата BDO, номер на карта:... се установява, че след констатиране на щетите по товара, полското дружество е предало на предприятие за приемане на отпадъците увредените 123 бр. от артикул MHI/HSI 150 W за скрап /с отразено излязло от употреба електрическо и електронно оборудване/. В потвърждение на това са и показанията на свидетеля ..., работещ на длъжност „търговски директор“ в ..., който заявява при проведения разпит, че увредените дросели не са върнати на изпращача. Били уведомени от полския клиент, че същите са сторнирани от техния склад и предадени за скрап с протокол, тъй като с оглед спецификата на изделието, същото не може да бъде поправено. По отношение размера на вредите и при съобразяване представеното кредитно известие към фактура № 0000012580/17.02.2021г., единичната цената на посочения артикул възлиза на 6,85 евро. Следователно стойността на предадените за скрап 123 броя дросели модел MHI/HSI 150 STS, е в размер на 842,55 евро или 1647,88 лева, представляваща претърпяната загуба от ответното дружество в резултат от повреждането на част от товара.

С оглед на гореизложеното искът предявен за сумата 1842 лева, представляваща дължимо възнаграждение (навло) по заявка-договор за международен транспорт № от 17.12.2020г. следва да се отхвърли изцяло поради прихващане с вземането на стойност 1647,88 лева, което ответното дружество има срещу ищеца и представляваща удържана от получателя на товара сума, равняваща се на стойността повредения и предаден за скрап товар и чрез плащане на сумата 194,12 лева с платежно нареждане от 13.07.2021г.

Същевременно при съобразяване на извършеното в хода на производството плащане в поза на ищеца на сумата 194, 12 лева, върху същата ответникът дължи и законна лихва за забава, считано от завеждане на иска - 25.06.2021г. до 13.07.2021г.,

която на основание чл.162 ГПК съдът определя на 1,02 лева.

Съдът намира претенцията на ищеца за разноски по смисъла на чл.309а, ал.1 ТЗ за неоснователна по следните съображения. По делото е представен единствено отчет за разходи относно казуси на– април 2021г., който не доказва реално плащане на претендираната сума в размер на 150 лева, респективно същият не може да обоснове извод за основателност на твърдението за сторени разноски в претендирания от страната размер.

По разноските:

При този изход на спора, право на разноски имат и двете страни, доколкото макар исковата претенция да се отхвърля, част от дължимата се главницата е погасена в хода на производството, след подаване на исковата молба, съответно за нея ищецът има право да претендира сторени разноски.

На основание чл.78, ал.1 ГПК ищецът има правно на разноски в размер на сумата от 66,36 лева – за държавна такса, превод на документи и заплатен адвокатски хонорар.

На ответника се следват разноски съобразно отхвърлителната част на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в размер на сумата от общо 990 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., б.....**ДА ЗАПЛАТИ** на, ЕИК, със седалище и адрес на управление: ..., на основание чл.86, ал.1 ЗЗД сумата **1,02 лева**, представляваща законна лихва за забава за периода от 25.06.2021г. до 13.07.2021г. върху сумата 194, 12 лева – платено в хода на процеса възнаграждение (навло) за извършен международен превоз на стоки по направление по заявка-договор за международен транспорт № от 17.12.2020г., като **ОТХВЪРЛЯ** предявения от, ЕИК, със седалище и адрес на управление: г....., ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., б..... осъдителен иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 367 ТЗ, вр. чл. 1, § 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), за сумата от 1842 лева, представляваща дължимо възнаграждение (навло) за извършен международен превоз на стоки по направление по заявка-договор за международен транспорт № от 17.12.2020г., за което е издадена фактура № 8000021011/07.01.2021г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 25.06.2021г. до окончателното изплащане, поради извършено прихващане по чл. 103, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 17, ал. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки със сумата от 1647,88 евро, представляваща удържана от получателя на товара срещу

ответното дружество сума, равняваща се на стойността повреден товар и чрез плащане на сумата 194,12 лева, както и иска по чл.309а, ал.1 ГПК за сумата в размер на 150 лева, представляваща сторени разноси по извънсъдебно събиране на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., б..... **ДА ЗАПЛАТИ** на, ЕИК, със седалище и адрес на управление:, **сумата 66,36 лева**, представляваща разноси в производството по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ЕИК, със седалище и адрес на управление: **ДА ЗАПЛАТИ** на „, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., б....., сумата от **990 лева**, представляваща сторени разноси в производството.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____